УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 років
Службі Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City. N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly: 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 142. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 7-го СЕРПНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 7, 1969 No. 142. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 6 серпня 1969

В АМЕРИЦІ

АМЕРИКАНСЬКИЙ СЕНАТ далі поділений у своєму ставленні до справи антибалістичної ракетної оборонної системи — т. зв. Сейфґард — Ей-Бі-Ем. В політичних колах сподіваються, що на визначеному на середу пленарному засіданні Сенату ,на якому будуть голосувати над справою розбудови цієї системи, майже половина Сенату буде „за" і друга половина „проти". Не виключають можливости, що проєкт уряду буде затверджений 51 голосами проти 49.

СТАН ЗАТРУДНЕННЯ В ЗСА піднісся з 3.4 процента в червні 1969 року до 3.6 процента в липні. Згідно з повідомленням Бюра Статистики Праці, в липні було затруднених 79.6 мільйонів осіб, тобто, на 650.000 осіб більше, як у червні. Кількість безробітних зменшилася на 225.000 до 3.2 мільйона осіб. Кількість затруднених не-білих робітників зменшилася із 7 процентів до 6.4 процентів у липні. Кількість молоді затрудненої в різних ділянках праці зросла дуже незначно.

ОРГАНІЗАЦІЯ ЛУЇ ГАРРИССА встановила на підставі проведеного в липні цього року опитування, що попопулярність през. Ніксона в американському суспільстві під час третього тижня липня зменшилася гостро в порівнянні до третього тижня червня. В той час, як у червні 62 проценти опитуваних визначали през. Ніксона знаменитим або добрим, то в червні було таких вже тільки 44 проценти. 48 процентів опитуваних визначали діяльність Ніксона, як задовільну або й недостатню. Відбулося це опитування ще перед навколосвітньою подорожжю Ніксона.

АВТОМАТИЧНИЙ КОСМІЧНИЙ КОРАБЕЛЬ „МАРІНЕР 7" далі летить в напрямі до Марса, безупину його фотографуючи і передаючи на Землю зроблені ним фотографії. На вівторок 5 липня було передбачене наближення „Марінера 7" до Марса на відстань яких 2.000 миль. На підставі зроблених досі із різних відстаней фотографій встановлено, що — всупереч одержаним перед тим з допомогою „Марінера 6" фотографіям — вигляд Марса дуже різниться від вигляду Місяця.

КІССІНҐЕР В АМЕРИЦІ, ПОКИЩО ЗУСТРІВСЯ З У ТАНТОМ. Канцлер Західно-Німецької Республіки, Курт Кіссінґер, прибув на п'ятиденну офіціяльну візиту до ЗСА, конферував з генеральним секретарем ОН, У Тантом, зустрівся також з посадником Ню Йорку, Линдсеєм. Прибувши до Ню Йорку, Кісінґер заявив журналістам, що він приїхав до цієї країни на розмови з през. Ніксоном, що матимуть особливе значення після важливої подорожі президента до Азії і Румунії.

ВІДКРИТА НАУКОВЦЯМИ У ГЮСТОНІ друга скриня з камінням та місячним грунтом і проведена ними аналіза цілої збірки виявила, що вони здебільшого вулканічного походження. Цей факт підтверджував би теорію, що Місяць не є мертвим світом, але донедавна перебував й мабуть далі перебуває ще в якихось вулканічних процесах. У привезених астонавтами з Місяця каменях вкраплені кришталі деяких переплавнених матеріялів. У цій другій скрині привезли астронавти 38 фунтів місячного грунту.

У СВІТІ

ЗГІДНО З ПОВІДОМЛЕННЯМ РАДІО В ГАНОЇ, що його одержно з Гонґ Конґу, комуністичний режим Північного В'єтнаму звільнив з полону трьох американських військовиків — капітана летунства В. Л. Рамбла з Оровілл в Каліфорнії, ляйтенанта фльоти Р. Ф. Фрішмана з Сенті в Каліфорнії та моряка Д. Б. Геґдала з Ватертовну в Савт Дакоті. Неофіційні заходи в справі їх звільнення вела американська пацифістична група, очолювана Дейвідом Дейлінґером, головою „Крайового мобілізаційного комітету за закінчення війни у В'єтнамі". Всі звільнені в доброму здоров'ю і пробудуть незабаром комерційним літаком до ЗСА. Згідно з повідомленням Пентаґону в північно-в'єтнамському полоні перебуває 341 вояків ЗСА. 987 інших зареєстровані, як ті, що пропали без вісти.

АМЕРИКАНСЬКИЙ УРЯД ЗАПОЧАТКУВАВ — згідно із здійснюваним уже частинним виведенням військ з тієї країни — заходи для редукції військового й цивільного персоналу в Південному В'єтнамі, затрудненого в різних аґенціях, зокрема в американській амбасаді в Сайґоні, американській інформаційній Службі ЗСА та в Аґенції для міжнародного розвитку. Протягом найближчих 10 місяців мають виїхати назад до ЗСА яких 240 службовців названих аґенцій. Усіх американських службовців цієї катеґорії нараховують у Південному В'єтнамі 2 452 особи.

У БОРДО У ФРАНЦІЇ ПОМЕР БЕРНАРД МАРІОН, 29-літній пацієнт, якому перещеплено серце іншої людини. Із його смертю у Франції залишилося при житті ще тільки троє осіб із перещепленим серцем.

ДО БЕОГРАДУ В ЮҐОСЛАВІЇ прибув з відвідинами Джозеф Дж. Сіско, спеціяльний дорадник през. Ніксона, асистент державного секретаря для близькосхідніх і південноазійських справ. Сіско відбув у Београді зустріч з виконуючим обов'язки міністра закордонних справ Юґославії Антоном Вратусою. Під час відвідин през. Ніксона в Румунії Сіско належав до його почоту. Перед тим він відвідував декілька столиць включно з Москвою.

В Дітройті відбувся Евхаристійний Похід

Дітройт (Богдан І. Лончина) — За ініціятивою Дітройського Відділу Т-ва За Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви та за апробатою всіх отців парохів метрополітального Дітройту, зорганізовано тут Евхаристійний Похід, цебто масове приймання св. Причастя в намірені нашої переслідуваної Церкви та її завершення й відродження в Київськім Патріярхаті. Акцію переведено для відзначення 1 000-ліття від смерти св. кн. Ольги в днях від 22 червня до 27 липня. У висліді того почину вірні чотирьох парохій (Непор. Зачаття П. Д. М., св. Иосафата, св. Михаїла і св. Івана) жертвували три тисячі вісім (3,008) св. Причасть в повищому намірені. Дня 1-го серпня вислано до Папи Павла VI телеграму, якою повідомлено Його про кількість св. Причасть і наміpення та з якої нагоди це зроблено.

Пропонують зменшення податків для 7 мільйонів осіб, поминених „через помилку" в законопроєкті

Вашингтон. — Комісія способів і засобів Палати Репрезентантів, випереджуючи започатковану ліберальними конгресменами акцію, вирішила включити в запропонований урядом проєкт податкової реформи провізію про зменшення податків для семи мільйонів американських громадян із середніми заробітками. Виявилося, що зменшення податків для цієї катеґорії було передбачене в пропонованому законопроєкті, але його „через помилку" поминено в тексті, що був переданий Палаті Репрезентантів минулої п'ятниці. Стосується ця редукція податків здебільшого тих родин, що мають свої доми і заробляють річно від сім до дванадцяти тисяч долярів. Ліберальні конгресмени готувалися вже повести широку кампанію за зменшення податків для цієї катеґорії осіб, але це виявилося непотрібним, бо голова Комісії способів і засобів заявив, що комісія свідома цього поминення й відбуде окреме засідання для включення рішення про зниження податків для згаданої катеґорії громадян. Внаслідок цього сума пропонованих податкових редукцій збільшилася до 2.4 більйона долярів. Частина з тих редукцій буде проведена щойно в 1971 році. Згідно з пропозиціями Комісії, одружений платник податку, який мав підлягаючого податкові прибутку принаймні 1,000 долярів — платитиме після дозволених відтягнень і відрахувань десять долярів менше від кожної тисячі, що підлягає оподаткуванню. Водночас із цим пропонована тепер реформа податків передбачає низку інших редукцій для різних груп з-поміж тих громадян, що платять податки. Текст пропонованої реформи дуже обширний, він має 368 стор.

Москва випробовує нову зброю, Конґрес у Вашинґтоні обмежує оборону

Вашинґтон. — Д-р Джан С. Фостер, головний науковець Департаменту Оборони, що керує дослідами, заявив у Конґресі минулого вівтірка, 5-го серпня, що в Совєтському Союзі тепер випробовуються головки ракет, спроможні вдаряти рівночасно в три окремі цілі, та що в другій половині наступного року совєти зможуть уже закладати ці головки — т. зв. МІРВ, від початкових літер англійської назви тієї зброї — на свої ракети. Америка має подібну зброю, але меншу і д-р Фостер уважає, що тоді, як американські МІРВ не захитують оборонного балянсу, то продукція совєтських МІРВ цей балянс захитає.

Тим часом на порядку голосування в Сенаті в середу 6-го серпня був законопроєкт, що забороняв би урядові встановляти бази для американських анти - балістичних ракет, хоч дозволяв би на дальші досліди і розвиток цієї зброї. На день перед голосуванням сенаторка Марґарет Чейз Смит, республіканка з Мейну, зголосила доповнення до того законопроєкту, щоб не тільки не встановляти баз для тієї зброї, але й заборонити її продукцію та досліди над нею коштом федеральних фондів.

35 хлопців закінчили таборування на Союзівці

Союзівка, Керґонксон. — Минулої суботи, 2-го серпня, 35 хлопців у віці до 12 років закінчили вакаційне таборування, що тривало три тижні. Перед ними три тижні таборували дівчата. Табор, що його, як і раніше дівочий, вела пані Зиновія Пікріг, закінчено традиційним пописом умілостей, що їх таборовики набули. Коротке слово до таборовиків та їх батьків і зібраних гостей промовила командантка табору пані Пиріг, признання і вдячність для УНСоюзу за влаштовування цих дитячих таборів та для командантки і її помічників за дбайливу опіку над таборовиками висловила в імені батьків д-р Дицьо, а вдячність УНСоюзу для виховників за їх самовіддану опіку над дітьми склав від імені Екзекутиви УНСоюзу головний касир дир. Петро Пуцило.

ДОПОВІДЬ Д-РА ЮРІЯ БАЧІ

„Клюб Круглого Стола" влаштовує в четвер, 7-го серпня 1969 р. о год. 7:30 вечором, зустріч з українським письменником і науковцем, доцентом Університету ім. Шафарика в Пряшеві, д-ром Юрієм Бачею. Д-р Бача прочитає доповідь на тему: „Сучасна українська література Пряшівщини". Після доповіді дискусія. Доповідь відбудеться в бічній залі Народного Дому, на першому поверсі.

ІРИНЕЙ ЖУК ГРАЄ, ТАМАРА ВАЩУК СПІВАЄ НА СОЮЗІВЦІ

Іриней Жук

Тамара Ващук

Союзівка, Керґонксон. — В суботу, 9-го серпня, в год. 8:30 вечора, виступить із концертом один з найвидатніших наших пяністів-віртуозів, Іриней Жук з Монтреалю, і матиме свій творчий дебют 17-літня співачка, Тамара Ващук з Дітройту, яка виконає декілька українських та американських пісень. На цій самій програмі виступить група танцюристів з Ансамблю Союзівки, під керівництвом п-ні Ірени Біскуп. Програму попровадить досвідченою рукою маестро Володимир Гентіш.

Чехи готуються відзначати 21 серпня, як „День національної ганьби"

Прага. — У зв'язку з недалеким уже днем 21 серпня, в якому припадає перша річниця проведеної Москвою зрадницької інвазії на Чехо-Словаччину, чеське підпілля готується до широкої акції пасивного опору в цьому дні. Серед населення Праги й інших міст та по селах ЧССР поширюються масово летючки — друковані, мімеографовані, писані на машинках а то й рукописні, в яких проклямується день 21 серпня, як „День національної ганьби" з докладними інструкціями, що треба робити в цьому дні. Закликають усі ці летючки в загальному до таких дій: Не вживати трамваїв й автобусів, їдучи до праці, але іти демонстративно більшими групами. Не відвідувати театрів, каварень, ресторанів, розвагових льокалів. Не купувати нічого по крамницях зробивши харчові запаси заздалегідь. Не купувати ні газет, ні журналів. Удекорувати могили жертв окупації, як також пам'ятники великим людям чехословацької історії, особливо ж таким, як св. Вячеслав й Іван Гус у Празі. Припинити роботу по всіх підприємствах й урядах, та інших місцях праці на протяг 5 хвилин. Спинювати на той час авта й гасити світла. Примусити увесь транспорт, щоб припинив у тому часі увесь рух. Провід комуністичної партії й поліційні органи попереджають населення, щоб воно не брало участи у плянованих „невідповідальними" чинниками „авантюрах" і зокрема, щоб не влаштовувало демонстрацій, які можуть мати „непередбачені наслідки".

Головний редактор московської „Юности" називає Кузнєцова „найогиднішим зрадником"

Москва. — Борис М. Полевой, головний редактор московського журналу „Юность", до складу редакції якого був уведений перед своєю втечею на Захід Анатоль Кузнєцов, автор „Бабиного Яру", виступив у московській „Літературній газеті" з засудженням Кузнєцова, як найбільш „огидного з усіх зрадників", як аморальну й нікчемну людину, яка „зрадила свою батьківщину, соціялізм", яка не тільки покинула свою жінку й дитину, але залишила вагітною іншу жінку, обіцяючи їй одружитися після свого повороту з Англії. Напасть Полевого на Кузнєцова була першою згадкою у совєтській пресі про те, що Кузнєцов опинився на Заході і не бажає вертатися до Совєтського Союзу. У своїй статті в „Літературній газеті" Полевой називає Кузнєцова „двошкірною людиною", яка, будучи зрадником, видавала себе за комуніста і свій виїзд до Англії влаштувала під претекстом завдання написати репортаж про життя Леніна в Англії. Після втечі Кузнєцова все стало ясне — пише Полевой. „Він довершив найбільш огидної зради. Він перейшов до табору ворогів соціялізму, зрадив усі свої твори, усі принципи, за якими він заявлявся". Борис Полевой належить до найбільш запеклих сталіністів поміж совєтськими літераторами. За свої підлабузницькі до режиму й написані згідно з партійними настановами твори він був нагороджений сталінськими преміями в 1947 і в 1949 роках. А. Кузнєцов, дізнавшись про атаку Полевого, заявив, що на таку „мерзотну напасть" він не думає відповідати. Полевой мусить так писати, щоб рятувати свою шкіру.

В Італії створено уряд меншости

Рим. Після одного місяця урядової кризи, Італія нарешті має новий уряд, цим разом уряд меншости, що не ворожить йому довгого віку. Новий уряд створив християнський демократ Маріяно Румор, який очолював також останній коаліційний уряд, зложений з християнських демократів, лібералів і республіканців. Створений ним новий уряд складається виключно з християнських демократів. Цей уряд меншости створено після того, як намагання довести до порозуміння з іншими партіями не дали бажаного успіху. Єдиним іншим виходом з кризи були б нові вибори, в яких могли б скористати праві і ліві екстремісти. Склад уряду повинен ще дістати апробату обидвох палат парляменту і загально вважається, що таку апробату він дістане в найближчу п'ятницю.

200 пластунок почали таборування в Іст Четгем, Н Й.

Вовча Тропа, Іст Четгем, Ню Йорк. — В суботу, 2-го серпня, останніми наказами закінчено тут табори новаків та юнаків. На зміну вимуштруваним хлопчакам прийшли ґраціозні дівчата і пластова оселя зажила новим духом. Старшина табору новачок поставила собі за ціль заінтересувати дітвору музикою та через її плекання підчеркнути духові вартості людини, які в сьогоднішному зматеріялізованому світі часто ставиться на другий плян. Табір буде прикрашений музичними мотивами, а на День Пластунки буде виставлена оперета Миколи Лисенка „Коза Дереза". Очевидно буде переведена теж нормальна пластова програма — новацькі проби, вмілості тощо.

Табір новачок прийняв назву „Лісова Симфонія", підтабір новаків „Дириґенти". Командантко є пл. сен. Ніна Самокіш, бунчужною ст. пл. Ксеня Гординська, писарем ст. пл. Мирося Ковалів, командантом „Дириґентів" ст. пл. Богдан Савицький.

В таборі юначок, програму якого Крайова Пластова Старшина затвердила на рівні І, ІІ і ІІІ проби, рішено пов'язати приємне з корисним. Звертаючи увагу на спорт, мандрівки та загалом практичне пластування, команда і булава табору включила у свою програму гутірки та вивчення зразків новітньої української літератури. Разом із таборовою хронікою плянується видати силами юначок таборову газетку, як теж заохотити їх дописувати до „Юнака". Табір, комендантою якого є ст. пл. Марта Боровик, називається „Вічний вогонь". На таборі запалено „вічний вогонь", який горітиме впродовж таборування та символізуватиме духове поєднання пластунок із переслідуваними поетами на Україні. Бунчужною табору є ст. пл. Марійка Гельбіґ, писарем ст. пл. Софійка Мартинець.

Загалом на Вовчій Тропі таборує тепер понад 200 дівчат. День Пластунки заплянoвано на 16 і 17-го серпня. В неділю 17-го серпня по Службі Божій відбудеться посвячення угольного каменя української католицької каплиці, будівничим якої є відомий майстер і знавець українського ц е р ковного стилю Юрій Костів. Чину посвячення довершить капелян Пласту, пл. сен. о. Богдан Смик.

ПРОПАМ'ЯТНОЮ МЕДАЛЕЮ ВШАНОВАНО ПОНЕВОЛЕНІ НАЦІЇ І ЇХ ТИЖДЕНЬ В АМЕРИЦІ

Фотознімка медалі Тижня Поневолених Націй. На одному боці на ній є портрет 34-го Президента ЗСА Двайта Д. Айзенгавера, який видав першу проклямацію Тижня Поневолених Націй, в оточенні 28 зірок, що символізують кожну із 28 поневолених націй. На другому боці — смолоскип волі та відповідний напис.

Чикаго. — В липні цього року сповнилося десять років з того часу, як президент Двайт Д. Айзенгавер, здійснюючи резолюцію Конґресу, відому як Публічний Закон 86-90 видав першу проклямацію, проголошуючи один тиждень в липні як Тиждень Поневолених Націй та закликаючи ввесь американський нарід молитвами і відповідними імпрезами відзначити той Тиждень, що його, згідно із законом, відзначатиме Америка аж до того часу, доки всі нації світу не будуть вільні і незалежні. Називається 28 таких поневолених націй: Альбанію, Азербайджан, Білорусь, Болгарію, континентальний Китай, Козакію, Хорватію, Кубу, Чехію, Східню Німеччину, Естонію, Грузію, Мадярщину, Ідель-Урал, Латвію, Литву, Північну Корею, Північний В'єтнам, Зовнішню Монголію, Польщу, Румунію, Сербію, Словаччину, Тибет, Туркестан і Україну.

У 10-річчя встановлення і першого проголошення Тижня Поневолених Націй окремий Комітет Медалі Поневолених Націй, що його очолює Віктор Вікснінс у Чикаго, приготовив і випустив спеціяльну медалю для вшанування поневолених націй і їх тижня в Америці. Медалю проєктував скульптор Триґве А. Ровелстад і її вибивається в бронзі і сріблі. Срібні медалі матимуть один і пів інча в діяметрі матимуть серійну нумерацію до 10,000 і їх можна набути за ціну 15.00 дол. Окремі срібні медалі коштують 10 долярів, а бронзові 2.50 дол. Їх можна набути, звертаючись на адресу: Captive Nations Medal Committee, 4146 N. Elston Ave., Chicago, Ill. 60618.

Екзекутивний Директор СКВУ був з офіційною візитою в Бонні

Бонн. (СКВУ-ПІК). — В рямках своєї поїздки до Европи на Світовий конгрес українських студентів у Мюнхені та відвідин українських поселень в окремих европейських державах, д-р М. Сосновський, екзекутивний директор СКВУ, склав 24-го липня візиту у міністерстві для справ еміґрантів в уряді Німецької Федеративної Республіки. Д-ра М. Сосновського прийняв виконуючий обов'язки міністра, державний секретар д-р Нам, та міністеріяльний радник д-р Г. Вольфрум, який під сучасну пору відає справами еміґрантів на терені Західньої Німеччини. У часі довшої розмови у міністерстві були обговорені справи, що стосуються окремих ділянок життя української групи в Німеччині. Особливу увагу було присвячено питанню фінансової допомоги країнським науковим установам та школам (Український Вільний Університет, Дім Української Науки, УТГІ, інтернат „Рідна Школа", проєктована українська гімназія, Німецько - українському товариству і заплянованому періодичному німецькому виданню цього ж товариства, що появлятиметься квартально п.н. „Українсько-німецький огляд". У висліді цієї зустрічі устійнено форму систематичного обміну інформаціями між згаданим німецьким міністерством та Секретаріятом СКВУ, коли мова про справи українських поселенців в Німеччині, що — треба надіятися — матиме позитивний вплив на покращання положення українців в Німеччині. На зустрічі в міністерстві були теж приявні голова Німецько-українського товариства, посол Бундесрат-у п. Герберт Прохазка, та його заступник ред. Зенон Пеленський, який є теж головою Спілки Українських Журналістів в Німеччині та членом Пресово-інформаційної комісії Секретаріяту СКВУ.

Д. Павличко атакує Р. Рахманного в „Літературній Україні"

У київській „Літературній Україні" з 1-го серпня відомий українській еміґрації з „культобмінних" відвідин в Америці поет Дмитро Павличко виступив з довгою статтею п. н. „Фальшиві клейноди" проти журналіста Р. Рахманного в зв'язку з його „Відкритим листом до українських літераторів УРСР, що прагнуть зберегти ,собори своїх душ'."

Називаючи автора цього листа „гендляром націоналістичними наркотиками", „підступною і лицемірною людиною" з „кримінальною біографією" і „патріотом-кльовном", Д. Павличко, згідно з совєтською пропаґандивною тактикою, розмежовує старше і молодше покоління яке, мовляв, не вірить своїм батькам та відійшло від Церкви, вихваляє національну політику Леніна і повчає, що то є „справжній патріотизм" і „дружба народів". „Мені боляче знати, — патетично закінчує свою наскрізь фальшиву статтю Д. Павличко, — що націоналістичний чад не вивітрився досі з деяких українських горопашних душ на чужині. Я звертаюсь до тих, які ще можуть врятуватися від його трутизни".

На тлі „захалявної літератури" та її авторів творчість Павличка і сама його особа представляють вірних режимові слуг, пересяклих ленінсько-сталінською трутизною.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Універсальна проблема

Сьогодні чи не найбільш універсальною проблемою є проблема зміни, суцільної зміни від індивідуального наставлення починаючи, а на цілому комплексі міжнародних відносин кінчаючи. Цю проблему і потребу чи не найкраще віддзеркалив Другий Ватиканський Собор на початку нашого десятиріччя, що проходив під гаслом „усучаснення" такої найдавнішої і найбільш консервативної установи, як Католицька Церква. Потребу зміни та „усучаснення" відчувають усі народи, всі їхні системи й установи. Справа цілком ясна й зрозуміла. Визволивши атомову енергію і залишивши свої сліди на Місяці, людина технічним розвитком уже майже випереджує свою фантазію. В такій ситуації немає вартости, крім предвічного Бога на небесах, яка не вимагала б перевірки.

Усе це відноситься й до нашої української громади в Америці і Канаді. Також і ми потребуємо „усучаснення", що його мусить попередити дбайлива перевірка наших вартостей та нашого відношення між нами самими і до нашого оточення. На одному з недавніх громадських зібрань досить правильно, думаємо, з'ясовано проблему дуже малої участи нашої молодшої ґенерації в наших акціях, при чому зазначено дві головні причини такого стану. По-перше — ми самі не дбаємо про цю потребу нашої зміни. Правда, ми досить багато про це говоримо і пишемо, ми — можна б сказати — „розпинаємось" за нашу молодь, але головно словами, бо не багато в цьому відношенні робимо. Ми далеко ще не зробили всього не тільки можливого, але й потрібного, щоб відмолодити провідні кадри в нашій громаді, щоб справді дати нашій молоді нагоду проявитись у нашому „естаблішменті".

Це — один бік медалі. З другого ж боку, у нашому теперішньому стані, в нашій діяльності і нашій політиці немає, виходило б, досить атракційної сили, що могла б захоплювати й заохочувати нашу молодь до участи в нашому житті і нашій активності.

Проблеми, про які мова, не нові, але було б дуже зле, якби вони залишилися „вічними". Треба не тільки слів, але й діла. Добрим прикладом у цьому відношенні може послужити Український Народний Союз, який на кожному кроці здійснює своє ювілейне гасло „Лицем до молоді", запланувавши вже навіть спеціяльний „День Молоді" на своїй черговій конвенції, що має відбутися в травні наступного року.

Включення молоді в усі ділянки нашого життя і активности, уважливість до голосу молоді та її думок і бажань допоможуть нам усім взяти активну участь у розв'язці сьоогдішньої проблеми.

Червоні гітлерчуки

Ненавидячи Росію, Сталіна і його комунізм, гітлерівська Німеччина підписала пакт приязни з Совєтським Союзом. Ненавидячи велику і вільну Америку, Москва пропонує „зближення" та „співпрацю". Яка діялектика таких історичних паралель? І в першому, і в другому випадку йдеться про приховувану ненависть до суперника. Навіть ті, що найгостріше критикують Америку, визнають, що не якась інша держава, а таки Земля Вашинґтона є головним бастіоном Вільного Світу. Визнає це навіть совєтська преса, бо немає дня, щоб на сторінках „Правди" і їй подібних видань не було наклепів на американський спосіб життя, обвинувачення Уряду ЗСА в „імперіялізмі" тощо. Але як хитрував Гітлер, так хитрують і його послідовники — червоні гітлерчуки, проводячи політику дволикого Януса. Недавно, промовляючи в Кремлі на засіданні Верховного Совєту СССР, Л. Брежньов натякав на „співпрацю" з ЗСА, а в той час водами океану поспішали до Куби совєтські бойові кораблі „з дружньою візитою" . . .

Цілком на гітлерівський лад зорганізовано і внутрішні відносини в рабовласницькій совєтській імперії. Безпощадно здушується і винищується інакомислячих, партійні і поліційні гітлерчуки займають упривілейовані становища і зловживають ними для особистих користей, з диктаторської партії зроблено божище, якому повинні всі приносити жертви свого майна, труду і навіть життя. Але вже найяскравішим спільним знаменником теперішніх червоних і колишніх брунатних гітлерчуків є концепція „старшого брата", Юберменша", яка ставить на постамент „вибраний" російський нарід, що йому всі інші повинні служити.

Історія вже видала на гітлерчуків свій вирок. Раніше чи пізніше він буде даний і на червоних гітлерчуків.

СЕНСАЦІЯ В ЛОНДОНІ

Лондон. (Р. Ч.) — Велика Британія ,а з нею і ввесь вільний світ мають сенсацію: Анатолій Кузнєцов, один з молодших і популярних совєтських письменників приїхав до Лондону і — „вибрав волю". Він прилетів тим самим літаком, який привіз звільненого з совєтського концтабору англійського вчителя російської мови Джералда Брука, що його вислала була п'ять років тому білоросійська еміґрантська організація НТС наладнати контакт з її прихильниками. В Москві його зловлено „на гарячому", суджено і засуджено.

Кузнєцов прилетів із своїм „ангелом-хоронителем", професором Анджапарідзе, щоб зібрати матеріяли для книжки, яку він мав написати про Леніна у зв'язку із близьким сторіччям його народження. Кузнєцов і Анджапарідзе замешкали в готелі „Аполло".

Британське радіо і телевізія надали короткі повідомлення, що совєтський письменник Анатолій Кузнєцов приїхав до Лондону і зник без сліду із свого готелю, а 31 липня повідомили, що Кузнєцов „знайшовся", просив міністерство закордонних справ про азиль і дістав дозвіл залишатись у Британії „так довго, як захоче". Вийшли при тому на яву подробиці, як то сталося, що він „вибрав волю".

Кузнєцов із Анджапарідзе вийшли в понеділок 28-го липня з готелю, відвідали нічний клюб на Сого, а потім розійшлися: Анджапарідзе пішов додому, а Кузнєцов вирішив ще пошукати „дівчини". На другий день його у готелі не було. І преса „вхопила вітер" у тій справі. До готелю „Аполло" почали телефонувати журналісти, питаючись Анаджапарідзе, що сталося. Анджапарідзе відповідав, що боїться, що Кузнєцову міг трапитись якийсь припадок. Він повідомив про це совєтську амбасаду, яка в свою чергу звернулась до Міністерства закордонних справ. Ніхто вже відомо, що ділося з Кузнєцовим того пам'ятного вечора.

Маючи адресу газети „Дейлі Телеґраф", Кузнєцов, який не знає англійської мови, якось допитався до будинку газети, щоб поговорити з кимось із редакції, але не було там нікого, що знав би російську мову. Йому дали число телефону Дейвіда Флойда, кореспондента тієї газети у комуністичних справах, і коли Кузнєцов з ним телефонічно зв'язався, Флойд порадив взяти таксі і приїхати до його приватного помешкання.

У помешканні Флойда А. Кузнєцов сказав, що, не маючи змоги вільно писати у Совєтському Союзі про все так, як йому совість письменника наказує ,він вирішив при першій же нагоді покинути СССР назавжди. Тепер, коли Кузнєцов у Лондоні, він просить Флойда забезпечити йому притулок до часу, коли він дістане право азилю.

Флойд пішов йому на руку, знайшов для нього приватне приміщення — і Кузнєцов тепер вільна людина.

Останніх чотирнадцять років А. Кузнєцов був членом комуністичної партії, жив у Тулі, працюючи як столяр або бульдозерист на різних будовах і рівночасно займаючись письменницькою працею. Це дало йому можливість пізнати життя робітників. Свої поміченя і враження описав він у повісті „Пожар", за яку був критикований в журналах консервативного напрямку: нібито він у своїй книжці витягнув наверх тільки всі неґативи життя робітників. „Пожар" був надрукований у журналі „Юность".

Перед тим написав Кузнєцов повість „Бабин Яр", яку спочатку критика розхвалила, а потім теж почала нападати. Вийшло навіть друге видання „Бабиного Яру", але вже ґрунтовно сценцензуроване.

Не зважаючи на гостру критику його творів, Кузнєцов не попав у неласку і навіть коли з редакції „Юности" усунено Євгенія Євтушенка і інших ліберальних письменників, Анатолій Кузнєцов став одним із нових членів редакції.

Кузнєцову вдалося перевезти з собою мікрофільми своїх творів, які були вже друковані, а також манускриптів інших творів, ще недрукованих, які він сподівається видати. Все це перевіз він у підшивці свого вбрання.

А. Кузнєцов у першій своїй заяві сказав, що його рішення покинути Совєтський Союз остаточно утвердилось після окупації Чехо-Словаччини у минулому році.

Коли вже стало відомо, що Кузнєцов „вибрав волю", совєтська амбасада в Лондоні звернулась до Міністерства закордонних справ з проханням уможливити її представникові зустріч з неповоротцем. Кузнєцов рішуче відмовився від такої зустрічі.

ББС використало у своїй програмі колишнього совєтського громадянина, кінорежисера Єльцова, який вже одержав право азилю в Британії.

Даючи інтерв'ю представникові ББС, Єльцов сказав, що в його випадку совєтська амбасада також зверталася до міністерства закордонних справ. Зустріч з совєтським консулом Шишкіним відбулася з участю представників міністерства. Шишкін у чемній формі переконував Єльцова вертатись на „родіну", і, коли всі його переконування не мали успіху, запитав представників міністерства, чи міг би він з Єльцовим поговорити „ в чотири очі". Вони проти цього не заперечували, і Шишкін з Єльцовим вийшли на коридор.

„Тоді, — свідчив Єльцов, Шишкін притиснув мене до стіни і, лаючись найгіршою совєтською лайкою, став погрожувати".

Єльцов силою відсунув Шишкіна від себе, і вони обидва повернулися до кімнати, де Шишкін знов у чемній формі просив Єльцова передумати справу. Коли ж Єльцов стояв на своєму і жадав від Шишкіна, щоб йому повернули валізу з його речами, залишену в амбасаді, Шишкін дав йому свою візитну картку і заявив, щоб він прийшов по валізу до його мешкання. Очевидно, Єльцов цього не зробив, і Шишкін залишився власником валізи.

Факт, що Анатолій Кузнєцов „вибрав волю", є для Москви великим скандалом. Бо зробив це популярний письменник, який мав добру позицію в СССР і був членом компартії. Матеріяльних благ Кузнєцову не бракувало, отже не біда вигнала його з батьківщини.

Як повідомлялося вже у „Свободі" з 5 серпня, Анатолій Кузнєцов, народжений у Києві на Подолі, в українсько-російській родині, опублікував в „Дейлі Телеграф" свою заяву, в якій засуджує свою конформістичну письменницьку діяльність в Совєтському Союзі і заявляє, що відтепер виступатиме тільки під псевдонімом А. Анатоль.

Водночас із цим в англійських газетах опубліковано текст його листа до ЦК Комуністичної Партії, уряду Совєтського Союзу і до правління Союзу Письменників СССР, в якому він пише: „У висліді довголітніх роздумувань я прийшов до повного заперечення марксизму-ленінізму. Я вважаю цю доктрину цілком застарілою, жорстокою і наївною . . . Я не можу довше залишатися членом комуністичної партії, яка базує свою політику на цій доктрині. Я прошу вас звільнити мене з членства в КППС".

ВЕРШОК ЛИЦЕМІРСТВА І ПІДЛАБУЗНИЦТВА

На міжнародній комуністичній нараді в Москві угорський диктатор Янош Кадар у своїй промові заявив:

„Хоч ми й рівноправні, але наша відповідальність і покладений на нас тягар неоднакові. Кажучи щиро, ми мусимо признати, що комуністична партія СССР і радянський народ, що мають рівні з нами права і не претендують на більше, несуть на своїх плечах незмірно більшу відповідальність. Діючи некорисливо в дусі інтернаціоналізму, вони несли й несуть в інтересах комунізму, свободи народів, відвернення світової війни в ім'я щасливого майбутнього людства більші жертви, як будь-хто інший".

О. Жданович

У 40-РІЧЧЯ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

(Слово на бенкеті під час Здвигу Українців Америки і Канади в Дітройті 2-го серпня 1969 року)

(2)

Цією силою мали бути політичні партії, які, одначе, або розпадались, або почали переходити від леґальности до угодівства, і їхня співпраця з підпіллям була неможлива — ні для них, ні для підпілля. Це дуже виразно представив Зиновій Книш у книзі „Дрижить підземний гук".

Цей підземний гук, може ще тільки підсвідоме напружування м'язів нації, яка не хотіла капітулювати, почав оформлюватись у політичну силу — Організацію Українських Націоналістів, в яку влились різні організації молодого покоління, що стали на плятформу націоналізму. Постання її було імперативом доби й імперативом покоління, що хотіло визволитись від фактичних та психологічних наслідків поразки наших Визвольних Змагань, продовжувати їх і — перемогти. Є бо такий закон, що кожне покоління мусить дати свій вклад в історію. Про це дуже виразно каже Євген Сверстюк у своїй захалявній праці, яка ще не опублікована:

„Кожне покоління мусить пережити, перестраждати етапи становлення нації . . . Цей заповітний голос роду носиться в повітрі для кожного покоління, бо кожне покоління мусить піднятись настільки, щоб почути цей голос. Воно має передати естафету, вибудувати свій найвищий Собор — в цьому його велика дума, велике покликання . . . („Собор у риштованні").

У 20-ті роки, при катастрофі денаціоналізації у Польщі й Румунії, при насильному насаджуванні русофільської темноти на Волині, Поліссі, Закарпатті чи й Лемківщині — хлинула хвиля комуністичного обману, революційного методу старого російського імперіялізму, що прикривався українізацією, суверенністю УРСР, яка тоді була далеко менш смішна, як сьогодні. У таких кліщах, між такими жорнами нам загрожувало повне й смертельне духове поневолення, не зважаючи на своєрідний патріотизм тих, що з радянської площини допомогли завалити Українську Народну Республіку. Від цих жорнових каменів могла нас врятувати лише струнка й чітка політична концепція, яку взялись би реалізувати рішучі й безкомпромісові люди, повні віри й ентузіязму, які ту віру й той ентузіязм могли б прищепити всій нації.

Історична заслуга Євгена Коновальця в тому, що він зумів сканалізувати підземний гук у загнузданий ґейзер нашої енергії, яким стала ОУН від І Конґресу. Можемо ми сьогодні жаліти акції підпалів, що зірвала не один плян, можуть наші противники сміятися з різних фраз студентських ідеологів (ми настільки дорослі, що сміємося з симпатією до нашої молодости й самі), але з історичної перспективи й об'єктивно слід ствердити, що ОУН дала хребет змаганням нації, визначила дальший хід подій національно-державного відродження, що його в нову фазу кинула була Українська Національна Революція і Акти Самостійности та Соборности.

В ідеологічній площині ОУН і УНРух поставили незбиті віхи націоналізму: нація є найвищою і вічною клітиною життя людства. Бажаючи собі права розвиватися суверенно, кожна нація признає таке ж право й іншим. Суверенні нації-держави можуть і мусять, бож вони вічні, співжити між собою в ім'я майбутнього, не зважаючи на минуле. Тут була і є розв'язка всіх облуд інтернаціоналізму, проблеми єдности людства при розвитку, що відбувається на наших очах, — зближення народів, необхідности великопростірних комплексів, континентальних спільнот і об'єднань тощо.

Що ОУН та ідеологи УНРуху дали справді вічні вартості, піднесли справді незрушимі закони, це ми можемо ствердити на ділі сьогодні, бо ж нам судилось вже бути свідками їх перевірки. Скільки то добрих „приятелів" радили нам розв'язати ОУН, що „виконала своє завдання на певному етапі", зректися націоналізму, що „не пасує до нашої доби". Було це після епохальних, але переходових потрясень другої світової війни. Але що сталося за останніх кільканадцять років? Імперії розпалися на національні держави. Европейська Спільнота ніяк не стирає обличчя націй, і щойно сьогодні світ входить у добу націоналізму, яку віщував в одній зі статтей, нехай і з молодечим перебільшенням, Ярослав Оршан. Його переконливо потверджують і Лук'яненко, і Мороз, і інші, як знаємо з опублікованих матеріялів з України.

У політичній площині ОУН обстоювала принцип, що кожен нарід може вижиматися і розвиватися лише у самостійній державі. Чи не перемогла ця концепція, породжена в нас тільки інтуїцією і відчуттям законів життя спільнот? Хіба сьогодні навіть Бельгія не йде до федеративного зв'язку двох автономних етнічних груп, що за західнім поняттям являють навіть „одну націю"?

ОУН стала кермуючою силою визвольних змагань завдяки стрункості й виразності ідеології, політичної концепції та героїчної постави її борців. Вона усувала всякі сумніви, бо для борців кинула гасло — „Здобудеш українську державу, або згинеш в боротьбі за неї". І нація пішла за нею, бо нація не хотіла сумнівів. Дехто сміявся з нас, що ми так наголошуємо бажання вмирати в боротьбі, що О. Ольжич писав: „Як величнo, що нам не дано до тридцятого року дожить". Мовляв — у нас нема бажання жити, а тільки вмирати. Але це таки було величнo, і цю величність відчув я на кладовищі одного волинського села, де стільки було похованих членів ОУН, яким не дано до тридцятого року дожить. Цим нація перемагала інстинкт страху й самозбереження одного покоління в ім'я майбутнього цілости.

Бажання вмирати того покоління, що заповнило ряди ОУН, було одночасно державнотворчим чином. Наставлення на боротьбу з ворогом, а не пактування, що висловилось у гаслі — „нас розсудить залізо і кров", — ставило перед масами державницьку мету й вимагало волі до боротьби, чого нам бракувало в 1917-21 роках. Це наставлення давало ОУН гнучкість в політиці. Нашої сили ми не використовували ніколи для партикулярних інтересів. Ми були будителями всієї України, творцями загальноукраїнських інституцій — уряду Карпатської України, де ми не мали ніяких портфелів, Національної Ради у Києві, де ми були в абсолютній меншості, Всеукраїнської Національної Ради у Львові, Державного Центру на еміґрації, де ми не маємо амбіцій, а лише хочемо дати точку опору для визвольної політики.

ОУН дала зразок нових методів боротьби, що у протиѵагу традиційній отаманщині наголошували дисципліну й ставлення загальної справи, України, понад усе.

ОУН започаткувала й духову революцію, проводячи переоцінку нашої історії, традицій, підносячи в них усе державнотворче, проповідуючи нове світовідчування, даючи новий стиль в духовому житті, даючи філософські основи буття, що шукали опори для всього здорового в нації і наказували віддавати себе національній спільноті.

ОУН плекала й виплекала культ героїзму, що його наголошують сьогодні й автори захалявних писань. Один з них пише:

„Коли поникнуть голови переможених і сили їхні кануть у працю на хліб насущний, то на озлиднілому ґрунті завжди виростають поодинокі високі постаті, як голос самозбереження народу, що мусить висунути свою естафету в особі подвижника, який швидко згорає за всіх, як згоріли у нас тисячі безіменних, з забутими іменами. Вони були голосом не тих своїх сучасників, що приносити жертву Ваалу, і не тих, що гнулись безсловесно — вони виражали те, що проноситься над головами недолугих сучасників, як відлуння голосу великих прадідів". Хіба це не перегукується з писанням О. Ольжича, яких автор цитати напевно не читав ніколи? Але це — слід Ольжича на душі народу.

І саме найбільшим досягненням ОУН слід уважати факт, що її боротьба, її ідеологія, її жертви — бойовиків і пропаґандистів, Похідних Груп і незламних бійців УПА —, у більшій чи меншій мірі лягли в основу тих політичних організацій, що поставали й постають далі під червоною окупацією, домагаючись самостійности, нехай і в формі УРСР, але — самостійности! Ми, націоналісти, обстоюючи вічні й незрушимі істини, тримаючись міцно й безкомпромісово своїх засад, ніколи не були доктринерами. Ми завжди виявляли гнучкість, уважаючи свою програму за засіб осягнення самостійности й суверенности, а не за мету саму в собі. Тому для нас найбільшим осягненням є співзвучність з людьми, що виросли поза ОУН, як Лук'яненко чи Вірун, що змагаються за самостійність, нехай і з іншої площини. Тому ми з позиції виключности, необхідних в молодості нового Руху, перейшли на позиції консолідації, бо наші постуляти самостійности перемогли, тож нема причин не єднатись з самостійниками.

Володимир Янів

УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ В 1968-69 Р. Р.

(1)

Якщо я маю представити діяльність Українського Вільного Університету в якомусь конкретному проміжку часу — студійного семестру чи студійного року, — то треба насамперед усвідомити ролю екзильного університету взагалі — отже університету, який був змушений розпочати свою діяльність на чужині — у нашому випадку майже п'ять десятків років тому, бо на батьківщині за умов тоталітарного режиму не було свободи досліду.

Таким чином саме свобода досліду, яка зрештою взагалі є синонімом завдань всякого університету, стала для УВУ просто символом. Отже, УВУ для української спільноти в її діяспорі у вільному світі має значення гарантії відродження вільної науки в майбутній Україні. Якщо ми до цього нагадаємо, що УВУ є найстаршим екзильним університетом у цілому світі, то вже з цього титулу має він — як багатий на традицію ідеал — для збереження української ідентичности і для єдности української еміґрації винятковe значення. Це безспірно саме для УВУ має своє значення відомий вислів: „Scientia unit dispersos", тобто „наука єднає розпорошених". Якщо ми ще пригадаємо, що УВУ не можна вже вимазати з історії українського культурного розвитку, то саме на цьому тлі щойно зрозуміємо й належно оцінимо ту видержливість, те завзяття, ту наполегливість, з якою ми намагаємося утримати нашу „Альма Матер", для якої постання принесено стільки жертв.

Щоправда, початок заповідався гарно, і можна було бути сповненим сподівань. Завдяки зрозумінню та братній допомозі чехів, — народу здавна відомого із свого слов'янофільства, що, до речі, саме на нашому прикладі засвідчив ділами, — завдяки цій допомозі зміг УВУ свобідно розвиватися у першому періоді своєї діяльности у Празі (1922-45)[1]. Але воєнний струс захитав нашим університетом ,і ми мусіли залишити гостинний край, і то в трагічнім і для чехів моменті, коли та сама недоля, що була суджена нам після першої світової війни, почала загрожувати після другої світової війни і чехам.

Проте, ще таки того самого року УВУ відновив свою діяльність в новій країні поселення, що нас гостинно прийняла — у столиці Баварії. Вже це добре свідчить про гаряче бажання утримати УВУ, яке виявили всі мої старші колеґи ,а зокрема свідчить про наполегливість моїх високошановних попередників на посту ректора: покійних професорів Щербаківського та Мірчука. Проте, факт такого скорого відновлення УВУ після воєнної катастрофи не менше добре й похвально свідчить про нашу тодішню молодь, про її ентузіязм та творче захоплення. Адже ж ми мусимо пригадати: УВУ відновлював свою діяльність дослівно на руїнах розбитого міста, в знищеній війною Німеччині, в холоді та голоді. І за тих умов наша еміґраційна школа належала до перших університетів у Німеччині, які почали систематичне авдиторне навчання. В році 1947 УВУ згуртував у своїх рядах 83 членів професорського збору[2] і бл. 400 студентів. В наступному студійному році 1947/48 число студентів дальше збільшується. Відповідно до потреб студентів укладається також видавнича діяльність, отже увагу насамперед присвячується у той час скриптам, і можна сказати, що саме на той період припадає поява найбільшої частини наших скриптів взагалі[3].

Монетарна реформа у Німеччині підриває підстави життя української еміґрації. Рівночасно починає зменшуватися допомога міжнародних фондів, яких вправді УВУ не отримував безпосередньо, але яка давала змогу жити нашим людям. Німецького „господарського чуда" тоді ще ніхто не передбачав, і німецький уряд й не думав забезпечувати існування УВУ.

Наступає час „великого ісходу", дальшої еміґрації в рівній мірі української професури й студентства. УВУ поступово втрачає свою живу базу. Однак, не втрачає він свого сенсу існування. Вправді з часом знайшла більшість наших колеґ відповідні місця в чужих високих школах та дослідних інститутах, що саме похвально може свідчити про рівень УВУ, але поки те сталося минули роки: насамперед треба було нашим колеґам, здебільша старшим уже батькам родин, подбати про заробіткову працю, щоб вижити й запевнити прожиток родинам, поки вони опанують мову й достосуються до нового середовища. Для всіх тих здеклясованих інтелектуалів треба було утримати духовий центр, що дав би їм духову підтримку у важких хвилинах їхнього життя.

Але треба пригадати, що й наша молодь мусіла зразу ж ставати до заробіткової праці, бож ніхто й не думав про стипендії для неї. І знову ж треба було років, поки вона якось влаштувалася, — і важко було починати студії наново. Тому чимало студентів мріяло про ту хвилину, коли вони, назбиравши відповідну суму грошей, зможуть вернутися до Мюнхену, щоб продовжувати перервані студії. Таким чином не було, власне кажучи, ніякого вибору для керівництва УВУ, яке хотіло сповнити свій обов'язок: УВУ мусів діяти далі.

Наше зусилля було відповідно доцінене: в найважчий час приходить визнання УВУ, як університету: 16 вересня 1950 р. офіційно затвердило УВУ Баварське Міністерство освіти й релігійних віровизнань. Проте, визнання УВУ — мавши велике моральне значення — не міняло його економічного положення, і тому треба було навіть — із дальшим поступовим зменшуванням числа студентів — за декілька років цілковито припинити авдиторне навчання.

1) УВУ постав 1921 р. у Відні, але ще того ж року був перенесений до столиці Чехо-Словаччини, Праги, де мав запевнені кращі умови.

2) 27 звичайних, 20 надзвичайних професорів, 6 доцентів-суплентів та 9 приватних доцентів, 13 лекторів та 8 асистентів.

3) Бібліографічне зіставлення скриптів за рр. 1946-68 інформує, що всіх скриптів вийшло 32, з чого 27 до 1949 р. і тільки 5 після 1950 р. Дальших 8 скриптів Інституту Заочного Навчання вийшли всі 1949 р.

(Далі буде.)

Випані, Н. Дж.

ЗБОРИ В ОБОРОНІ ЦЕРКВИ

У неділю 18 травня українська католицька громада у Випані заслухала доповідь д-ра Романа Криштальського про „Церковну політику окупантів в Україні" та доповідь ред. Василя Пасічняка про „Становище провідників східнього і західнього християнства до Українського Патріярхату". Перший доповідач підкреслив, що Москва, Польща, Угорщина, останньо і Словаччина стараються знищити національний характер Української Церкви, який був і є проти їхньої д е націоналізаційної політики і проти поневолення українського н а р о ду. Другий доповідач доказував, що в загальному і провідники Церков окупантів не інакше поступали і поступають, як державні провідники окупантів українських земель. Імперіялістична н а станова церковних чужих кіл перемагає християнську ідею любови ближнього, яку вони проповідують... Для прикладу, історія записала, що на 24 київських митрополитів до половини XIII століття, лише чотири були українці, а двадцять — греки.

Так, як колись грецькі патріярхи керувалися інтересом грецької імперії, а пізніше діяли під впливом турецької влади, яка зайняла Константинопіль, так і теперішні провідники західнього християнства п і д падають впливам політичних держав, недружніх до українського народу, послідовно вороже наставлених до Української Церкви. „Чужий зверхник часто втручався в адміністраційні справи Української Церкви зі шкодою для неї і народу.

В обох доповідях насвітлено переслідування Українських Церков: Православної, Католицької і Протестатської та вказано на байдужість постави західнього християнства до цих переслідувань, що щирому християнинові - митареві важко зрозуміти...

Другий доповідач, на основі пресових звідомлень, поінформував, що в римських колах поважно застановляються над пропозицією московського патріярха Олексія про „можливість об'єднання православних з католиками, якщо Східні Католицькі Церкви перейдуть під юрисдикцію православних патріярхів", що у висліді означає, що Москва прямує до того, щоб Ватикан апробував нелегальне і насильне підчинення Української Католицької Церкви Москві, себто — московський патріярх. Москва старається злеґалізувати нелеґальний Львівський Собор з березня 1946 р.

Це, говорив ред. Василь Пасічняк головна причина в тому, що знайшлися люди, які не допускають до скликання Синоду Українських Католицьких Єпископів, до встановлення Українського Патріярхату. Невідірвано від цього треба розцінювати: створення Пітсбурзької митрополії, чим розділено один нарід і одну Церкву, усунення від єпископського уряду єпископа Василя Гопка і відмову відновити Українську Католицьку дієцезію у Перемишлі. Під сповидом екуменізму Москва „поширює" через свого патріярха „своє царство" і впливає незримо; тому відповідальні особи мусять уважно розбирати посторонні-суґестії і врешті примінити в житті науку Вселенської Церкви про те, що ми зобов'язані слухати Папу, як учителя, у справах віри і коли він говорить „екс катедра", і нікого більше, якщо йдеться про адміністраційні справи Церкви, про Патріярхат, який є людською, а не Божою установою.

Збори запротестували проти переслідувань усіх Церков в Україні та проти тенденцій Церков у вільному світі, які намірені зокрема на ліквідацію Української Католицької Церкви. Збори ухвалили резолюції та петицію в справі скликання Синоду Єпископів для Патріярхату Української Католицької Церкви, яку вислано до Папи Павла VI, Верховного Архиєпископа К а р динала Иосифа, до папського делегата Люїджі Раймонді у Вашингтоні та до Митрополита Амврозія у Філядельфії.

На Зборах визнано конечну потребу пожвавлення братнього співжиття українців - католиків з братами — православними українцями.

Зборами провадив голова Відділу УККА Петро Вох і секретар Відділу Т-ва за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви Юрій Богославець. Збори відкрито і закрито молитвою.

Н. В.

Академія-концерт на пошану св. Ольги

У дні 18 травня Марійська Дружина ім. кн. св. Ольги при катедрі у Філядельфії влаштувала в катедральній концертовій залі академію - концерт в честь нашої первоапостольської княгині.

Це було одна з найкращих імпрез останнього сезону, бо стояла на високому і музичному, і академічному рівні. Звертала увагу артистично удекорована сцена: на блакитному тлі старуський золотий, рівнораменний херст, охоплений золотими променями та зірками. По середині тла виднів золотий напис: „1000-ліття смерти кн. Ольги", а посередині внизу уміщена сильветка історичного чернигівського з 1017 р. собору. Автор того гарного проєкту був мистець Василь Дорошенко.

У вступному слові голови товариства проф. Олени Котович була чітко начеркнена благородна постать княгині, християнки, діючої серед поган, яка скріпила княжу владу, з'єднала руські землі, піднесла значення жінки в суспільстві. Отець шамбелян Михайло Федорович підійшов до особи нашої святої з психологічної сторони, старався відповісти на питання, як це сталося, що княгиня, осяяна світлом Христової віри, стала взірцем мудрого володаря та релігійним і культурним велетнем у нашій історії?

Ярослав Пінот - Рудакевич зворушив наші почування відчитанням молитви митрополита Іларіона, писаної в 1051 р. Х. Озарків припало почесне аавдання відтворити „Молитву до св. Ольги".

О р г а нізація, підбрання відповідних к о н цертових композицій та анґажування мистецьких сил у програмі була в руках артистки, професора фортеп'янової музики, мґр. Наталії Котович. Ми мали повну артистичну насолоду почути у виконанні нашого відомого соліста Андрія Добрянського, при акомпаніяменті Н. Котович, композицію І. Соневицького „Молитва" і Антона Рудницького — дві композиції: „Кант Божої Матері" (Почаївської) та арію Князя Ярослава Мудрого з опери „Анна Ярославна". Потім була дуже вдало виконана, при співдіянні артистів Наталії Котович, фортеп'ян, і Рафаель Венке, с к рипка „Весняна Соната" Бетовена, написана 1801 р. Ми почули теж гру Р. Венке у виконанні „Думки" Степового, при акомпаніяменті п. Котович, а потім у тріо „Аве Марія" Баха - Ґуно, у виконанні кольрат. сопрано Шарльоти Міллер, скрипаля Р. Венке і п. Котович, піяністки. Ш. Міллер у виконанні „Алилуя" Моцарта показала себе заавансованою молодою співачкою. Ми почули теж і „Аве Марія" Шуберта, заранжовану віртуозом Вільгельмом на скрипку, у виконанні пп. Венке і Котович. Хор при церкві св. І. Христителя, з Нюарку, під диригентурою проф. Михайла Добоша, голосового вирівняний та зіспіваний, виконав Гнатишина „Богородце Діво" та Бортнянського „Псалом 23" і Гнатишина „Возвеличання Богородиці". Солісткою в всіх партіях була Зиновія з Лавришків Бундзяк, акомпаніювала Марія Цибик. Після концерту відбулося для хору прийняття в катедральній кафетерії, де при дружній розмові скоро минуло кілька милих годин.

Д-р Микола Рибак

Міннеаполіс, Міннесота

АКАДЕМІЯ ПАМ'ЯТІ ПОЛЯГЛИХ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ

У неділю 25 травня в Українсько - Американському Домі в Міннеаполісі відбулася урочиста академія, присвячена пам'яті поляглих у боротьбі за волю України. Донедавна такі урочистості святковано в Міннеаполісі — Ст. Пал поодинокими організаціями, і тому таких академій відбулось кілька. Але минулого року започатковано націоналістичними організаціями одно спільне свято. Тому і в цьому році академія була спільна і нею вшановано поляглих за волю України, незалежно від того, до яких політичних партій чи організацій вони належали.

Урочисте свято відкрив Дмитро Мандибур словом на честь Головного Отамана - Петлюри полк. Є. Коновальця, С. Б а ндери, полк. А. Мельника, ген. Т. Чупринки і всіх тих, які віддали своє життя в боротьбі за незалежність України. Присутні вшанували їхню пам'ять вставанням і мовчанкою, під час якої А. Каркоць грав апель.

Реферат виголосив д-р Є. Міцевич, в якому схарактеризував етапи нашої боротьби і її провідників від Визвольних Змагань 1917-20 рр. аж до нині. Тепер боротьба українського народу має зовсім нові вияви у формі „Захалявної" літератури, демонстрацій і петицій до різних урядових інстанцій в совєтах, які робляться українськими діячами культури. У відповідь на московське бажання злити нації, Україна відповіла рішучими вимогами привернути українському народові його політичні, соціяльні і економічні права, теоретично ґарантовані навіть „конституцією" УССР. Еміграція, не повинна ідентифікуватися з тим, що пишеться в „захалявні й літературі", але повинна донести до відому і звернути увагу західнього світу на сучасні ідеологічні і політичні процеси в Україні, допомогти українському народові в його боротьбі.

У мистецьку програму свята ввійшли деклямації: Р. Писарського „До мрії", Ірена Михайльонко „Героям", збірна деклямація О. Михалевич, О. Каркоць, Г. Миронюк і Т. Миронюк „Мусить буть", монтаж „Присвята Героям", виконавці Л. Никифорук, В. Мандибур, Р. Смулка, О. Татарин, Б. Гусак і Е. Кміт, при фортепіяновому супроводі І. Михайльонко і художньому кер. п-ні О. Карпяк - Бенцаль. П-на Ліда Курилко гарно виконала дві пісні, а К. Бреславець фортеп'янні—„Золоті Ворота Києва". Хор ЮСУМА п і д диреґентурою інж. Є. Карпяка виконав три пісні. Учасники мистецької частини добре виконали свої точки, за що присутні нагородили їх рясними оплесками.

Українська громада в Міннеаполіс і Ст. Пал не тільки гідно вшанувала Героїв нашої боротьби, але і показала, що хоче спільними силами далі працювати для здійснення тих ідеалів, за які вмирали кращі сини народу. Участь у мистецькій програмі брала молодь, яка належить до різних організацій, там вона має нагоду зустрітись і почувати себе членами однієї національної спільноти.

Чистий дохід з академії був призначений і висланий воєнним інвалідам, які перебувають у Европі.

Б. Станиславів

В суботу, 26-го липня ц. р. відбулося вінчання

М А Р І І

дочки панства ОЛЕНИ та ПАВЛА ПРИШЛЯКІВ в Джерзі Ситі.

Під час весільного прийняття переведено збірку на працю ОУН, яка дала суму дол. 62.05. Збірку перевели: Г. Бура, М. Виноградник та О. Зубрицький.

Молодій парі многих літ, а жертводавцям і збірщикам щире спасибіг.

ГОЛОВНА УПРАВА ООЧСУ

АНТИ-ПІДРИВНИЙ СЕМІНАР У ВАШИНҐТОНІ

В днях 20-23-го червня відбувся в готелі „Америка" Анти - Підривний Семінар, спонзорований організацією „Християнський Антикомуністичний Похід", САСС. У семінарі взяли участь біля 200 студентів із 17 стейтів Америки і 6-ти країн вільного світу, викладачами були майже виключно члени факультету САСС-у. Подібний семінар відбувся 2-5 червня і у Фордгем Університеті в Ню Йорку, а в минулому в Берклі Університеті в Каліфорнії та плянується в Медісон Університеті. Організація САСС, що спонзорує ці семінарі, була створена в 1953 році для поборювання комунізму в світі та для пропаґування християнської віри. Її очолює д-р Фред С. Шворц, лікар з Австралії, а членами факультету САСС є професори університетів, священики та політичні і громадські діячі. Семінар був зорганізований з метою познайомити студентів з нещастям комунізму, зв'язані з ним підривні сили та як ефектовно боротися проти них і активно працювати для ідеалів свободи. На семінарі д-р Шворц виголосив доповіді „Марксизм", „Ленінізм", „Маркузіянізм", „Нова Лівиця", „Внутрішня криза комунізму" і „Революційна бомба". На жаль, він належить до групи американських антикомуністів, головно консервативних поглядів, які не хочуть бачити стремління до волі поневолених неросійських народів у Російській комуністичній імперії та не вважають, що існує небезпека російського імперіялізму. У доповідях д-р Шворц звернув увагу на те, що характер, тактика і цілі комуністів — поневолити цілий світ — не змінилися та що вільний світ замало протидіє цьому. Цікавою була його аналіза революційної сили в Америці, яку він назвав „революційною бомбою". Доповідач сказав, що під сучасну пору в ЗСА ядро руїнників нараховує біля 30 тисяч і вони є поділені на комуністів, анархістів і маркузіяністів. Навколо цього ядра є біля 3-ох мільйонів реформістів, активістів і незадоволених, на яких ядро має поважний вплив. Їх усіх хитро використовує комуністична група. „Чорні Пантери" і „Студенти за Демократичне Суспільство" мають своє джерело в комуністичній групі і є нею контрольовані. Неґативною стороною доповідей д-ра Шворца, як також і майже всіх інших доповідачів, було, що він не звернув увагу на інші імперіялізми, аголовно на російський імперіялізм. Про поневолені неросійські народи в СССР він не згадував.

Доповіді Герберта А. Філбріка „Комунізм і молодь" і „Я провадив потрійне життя" були одні з цікавіших. Доповідач — колишній член Комуністичної Партії Америки, який діяв 8 років, як розвідчик ФБІ. Тепер він є директором А м е риканського Анти - Комуністичного Конґресу у Вашинґтоні. Пан Філбрік говорив про різні студентські і молодечі організації, спеціяльно створені комуністами та які часто мають „невинну" назву. Ці організації виконують директиви комуністичної партії, хоч більшість членів цих організацій не знають про це. Із „надійних" членів комуністичні аґенти виловлюють потім собі кандидатів до комуністичної організації молоді. Сам п. Філбрік зачав свою „кар'єру" від „Кембрідж Ют Каунсіл", через десятки різних „фронтових" організацій, керованих комуністами, аж до Комуніст. Орг. Молоді і Комуніст. Партії Америки. Він наочно бачив злочинну дію комуністів в Америці. Пан Філбрік закликав учасників семінарів бути обережними та активно включатися в анти - комуністичну акцію для оборони американської демократичної системи й ідеалів свободи.

Зворушливу доповідь „Комуністичне переслідування" виголосив студент - демократ Майк Вурмбранд. Доповідач мав лише 9 років, коли комуністична тайна поліція в Румунії ув'язнила його батька в 1948 році. Його батько, пастор Ришард Вурмбранд, пережив 14 років нечуваних катувань і знущань комуніст. поліції та був викуплений за 10.000 дол. християнами з Норвеґії. За викуп його матері заплачено 2.000 дол. Він висловив погляд, що в людей таких як він, є два вітчизни одна це сильна демократична Америка, а друга, яка є поневолена комуністичним режимом. Він вважає, що не досить пізнати злочинність комунізму та бути антикомуністом. Треба проповідувати слово Боже, жертвувати себе для ідеї свободи, брати живу участь у студентському і громадському життю, та вибрати до відповідальних постів людей характерних.

На семінарі були ще доповіді: „Стратегічно - мілітарний баланс: ЗСА — СССР — Ком. Китай" — д-р Джеймс Д. Аткінсон, професор Джорджтавн Університету; „Червона гаряча лінія" — д-р Дж. Д. Бейлс, професор Каліфорнійського Університету; „Комуністична підривна акція в латинській Америці — Куба" — д-р Герміньо Портелл-Віля, автор і б. професором університеті в Кубі; „Уряд і Конституція" — д-р Генри Паолюцці, професор політичних наук у Ст. Джан Університеті в Ню Йорку; „Чи Гаїті піде слідом Куби" — мґр. Реймонд А. Джосеф; „Китайська культурна революція" — о. Реймонд Дієґер, б. професор Інституту для Далекосхідніх студій при Сітон Гол Університеті; і „Пісня пісень комунізму" — д-р Джан В. Дрейкфорд, професор Психології Баптиської Теологічної Семінарії в Тексасі. Відбуто 4 панелі з дискусією та показано 6 фільмів про підступність, підривку роботу й імперіялізм комунізму та про боротьбу проти комуністичної загрози.

Семінар закінчився бенкетом, на якому головну промову мав д-р Волтер Джод, конґресмен з Міннесота. Він не заторкнув, за вийнятком балтійців, справи поневолених неросійських народів у СССР. На питання про російську ґеноцидну політичну супроти неросійських народів у СССР, він коротко відповів, що Москва це робить 500 років. Відбулася також збірка на працю САСС. Д-р Шворц пояснив, що на працю САСС потрібно біля 40,000 дол. місячно. Він ствердив, що малі але постійні пожертви від звичайних людей найбільше допомогли САСС. Із 500 найбільших корпорацій в Америці ніхто не дав одного цента на працю САСС.

Під час семінару були дві виставки журналів, часописів і книжок: одна з антикомуністичною т е матикою (переважно авторства членів САСС), друга з комуністичною антидемократичною пропаґандою. Антикомуністичні видання були готові у розпродажі. На листі книжок про комунізм була книжка д-ра Л. Добрянського, „Вразливі росіяни".

Хоча Анти - Підривний Семінар у Вашинґтоні мав недотягнення головно тому, що не запрошено до співпраці інших антикомуністичних товариств, як ПАБНА і Комітет Поневолених Націй, він все ж таки був корисним.

Володимир Ю. Маєвський

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ГАРТФОРД ВІДЗНАЧИТЬ 40-РІЧЧЯ ОУН І 10-ЛІТТЯ СМЕРТИ СТ. БАНДЕРИ

Гартфорд (І. К-к). — На ініціятивних нарадах представників Організацій Українського Визвольного Фронту рішено тут відзначити Святочною Академією в дні 12-го жовтня ц. р. 40-річчя боротьби ОУН і 10-ліття смерти сл. п. Степана Бандери. На цих нарадах обрано Святочний Комітет, що його очолив голова 5-го Відділу ООЧСУ в Гартфорді п. Петро Дутка. На останньому засіданні цього Комітету в дні 21-го липня усталено в загальному програму Академії, в мистецькій частині якої візьмуть участь: Квартет Бандуристів Юркевича з Нюарку і жіночий квартет „Черемшина" з Гартфорду, а святочну доповідь виголосить ред. Данило Чайковський.

Праця
MALE

TRAINEES
PIPE FITTERS
Постійна праця, денна шифта, добрі бенефіти, досконала нагода. Телефонувати Artie at
R.D. Coen Manufacturing Co.
Fairfield, N.J. 201 227.2323

МЕХАНІКИ ВАНТАЖНИХ АВТ
на денну і нічну шифти. Мусять мати солідні, механічні підстави. Добра початкова платня і одна з найліпших програм бенефітів в околиці. Голоситись особисто до нашого Service Manager.
International Harvester Co.
61 North Bergen Street
Allston, Mass.
An equal opportunity employer

BAKER
Bread, Rolls & Cake.
Paid hospitalization, vacation, pension. Excellent working conditions.
Princess Bake Shop
Midstate Mall, Route 18
East Brunswick, N.J.

EXP. MECHANICS
Steady work, nice working conditions, fringe benefits.
C & H Columbia Brokes
1315 Kennedy Blvd.
North Bergen, N.J.
(201) 863-7947
Ask for George R. Artie

ПОЧАТКІВЦІ
Індустрія каблів і дротів. Жонаті мужчини, які не підлягають військ. поборові. Стала праця. Денна і нічна шифти, Поч. платня $2.25 на год.
Garnerville, N.Y. 914 947-1220
Питати за Mr. Roth

BAKERY ROUTE MEN
Приваблива майбутня поч. платня $113 за 5 днів у тижні. Додаткових $35 за 6 день. Неділі вільні. Бенефіти. Пересічна платня після 1 р. прибл. $175 за 5 днів. Гол. особисто щоденно від 9 р. до 5 по пол.
Silvercup Bakers
42-25 21st St., L.I. City, N.Y.
An equal opportunity employer

Праця біля дому
ПРАЦЯ у МАГАЗИНІ
Денна шифта. Стала праця. Дозвіл на їзду автом. Поч. пл. $2.60 на год. + „овертайм". Щедрі користі. Blue Cross та обезп. на життя.
Siegel Tire
2200 Urianowitz Avenue
Linden, N.J. (201) 486-8703

САДОВОД
Гуртівня вазонкових рослин, має місце для 2 досвідчених, здібних мужчин. Висока платня, щедрі користі, великі „бонуси". Платні Великдень і Різдво. Спроможність зайнятися робітниками.
S. S. Voorhees and Sons, Inc.
1775 Burnett Avenue
Union, N.J.

PRESSMEN
Flexographic. Досвід при пластиці. Добра платня. Гарні умовини праці.
Uniflex Inc.
474 Grand Blvd.
Westbury, L.I. 516 997-7300

AUTO ASSEMBLERS & AUTO BODY MEN
Юнійна майстерня, добра платня. Знамениті користі. Шпитальне обезпечення. Знаменита нагода для відповідного чоловіка.
Rice's Auto Painting Corp.
191 Hempstead Turnpike
West Hempstead, L.I.
(516) IV 3-1400

FACTORY WORKERS
Day shift. Knowledge of lathes helpful. Steady work. Good pay plus overtime. All benefits.
Geminal Roller
85 Sheer Plaza
Plainview, L.I.
Call (516) 293-7566

Work near home.
TRUCK WASHERS
Part time. Sat. & Sun. 8 AM to 5 PM. Top salary. Fringe benefits. Cleaning exteriors of stainless thank trailors.
Call (201) 643-2288
after 1 PM. Ask for Cally.

Праця
HELP WANTED MALE

STEAM FITTERS & PIPE FITTERS
to work on installing of boilers in Bronx. High pay. Steady.
Call (212) 589-3921

MECHANICS (3)
full company benefits. Incentive plan. Salary open. Apply in person.
Wagner Hetman Auto Sales
Ask for Ken Smith,
general manager.
Prospect & Turnpike Road
South River, N.J. 201 257-0656

МАШИНОВІ
ОПЕРЕЙТОРИ
з механічними здібностями, початкова платня $2.75 на годину. 1-ша, 2-га і 3-тя шифти. 10% екстра за 2-гу і 3-тю. Мусять говорити, читати і писати по-англ. Багато овертаймів. В околиці Квінсу. Телеф. (212) 639-8249

MECHANICS — DIESEL
Досвід при тяжких направах. Мусить мати власні прилади. Побажаний дозвіл на їзду автом. Праця у Брукліні, Н. Й.
Тел. (212) 336-0322
Mario або Jeniny

МУЖЧИНА
з механічними здібностями, до цікавої та вдоволяючої праці в Джерзі Сіті.
Тел.: Mr. North 333-6505

BOILER WELDERS & PIPE WELDERS
in Bronx. High Pay. Steady.
Call (212) 589-3921

ДОСВІДЧЕНІ
МЕХАНІКИ (2)
Постійна праця, приєм. умовини, найліпші бенефіти, добра платня, фірма розвивається.
MORRISTOWN FORD
170 Madison Ave.
Morristown, N.J.
(201) 538-4900
Ask for Mr. Peter Cecala

AUTO STERO & ALARM INSTALLERS
EXPERIENCED
Top Dollar for Right Men
This is a good opportunity.
CALL:
212-527-2097
or 516-352-2800

LAWN MAINTENANCE FOREMAN
Experienced. Steady Job. Salary open. Driver's License required. This is an excellent opportunity for right man. In Port Washington Area. Call now:
516-PO 7-0187

OIL BURNER SERVICEMEN
Experienced; residential or commercial; excellent wages and fringe benefits. Write c/o Service Mgr., **Automatic Comfort Corp., 1 Riverside Drive, East Hartford, Conn. 06118.**
Equal Opportunity Employer.

ПРАЦЯ БЛ. ДОМУ
ДОСВ. WELDER
Постійна праця, приємні умовини, висока платня. 40 год. + і бенефіти.
VULCAN FABRICATORS
748 Lex Ave., Kenilworth, N.J.
Call (201) 241-2770

ПРАЦЯ БІЛЯ ДОМУ
ДОСВІДЧЕНІ
LATHE OPERATOR & AUTOMATIC W & S LATHE
Денна шифта, висока платня, всі ком. бенефіти, овертайми.
RAF INDUSTRIES
190 Greenwood Ave.
Midland Park, N.J.
(201) 445-2413

АВТОМЕХАНІКИ
Renault. Peugeot. Першоклясні умови праці. Платні вакації, бенефіти, постійна праця.
Телефонувати:
Mr. Gaiti
284 Main Street
Hempstead, L.I. 516 538-2888

Праця
MALE

TOOL MAKERS
SCREW MACHINE SET UP MEN & OPERATORS
PLATERS FOR PRECIOUS METALS
35 Hour Week, plus Overtime. Modern Benefits. Excellent Opportunities and Working Conditions.
Johanson Manufacturing
Rockway Valley Road
Boonton Township, N.J.
An equal opportunity employer

Праця
HELP WANTED FEMALE

Work near home.
ДОСВІДЧЕНІ
ОПЕРЕЙТОРИ
при суконках, цілість, або секційна праця. Стала праця цілий рік.
Saad Dress Corp.
1004 Westchester Ave.
Bronx, N.Y. 2nd Floor
Тел.: (212) 542-8070

ЗРІЛА ЖІНКА
Мусить зайнятися домом працюючої мами. Підміська околиця. Спання на місці. Власна кімната, телевізія. Рекомендації. 3 дітей у шк. віці та немовля, мусить говорити по англ. Гарна, тепла атмосфера.
(914) 628-8151

Праця біля дому
MOLDING MACHINE
Оперейторки — жінки. Досвід неконечний. Стала праця, добра платня. Денна та пополуднева шифта.
Formosa Plastics
19 Studder Avenue
Northport, L.I. (516) 261-2775

BOOKKEEPER-ASSISTANT
IBM posting, will train. Good at fugures, diversified duties, liberal benefits.
Consolidated Paper Co.
170 North 11 Street
Brooklyn, N.Y. EV 7-4422

KEY PUNCH OPER. A & N — 026
Work near Home. Pleasant office.
Cascade Linen
467 Prospect Avenue
Brooklyn, N.Y. 212 EV 8-4800
Mr. Hogan

Work near home.
SECRETARY
Steady work. Nice working conditions. 40 hour week. Must type lite steno & answer phone.
AMSO Corp.
41-25 39th Street, L.I.C., N.Y.
Call 729-0619

Праця
MALE & FEMALE

ПОДРУЖЖЯ
ЧОЛОВІК І ЖІНКА
Жінка для догляду дому, легка праця, дещо варення. Чоловік може мати також працю на кілька годин поза домом. Повністю умебльов. гарний 3 кімн. апарт. з TV даром, в окремім приміщенні. Без малих дітей. Телефонуйте:
914-434-6110 (office)
or 914-434-7290 (residence)

FULL TIME WAREHOUSE MEN & WOMEN
TRUCK DRIVERS
Permanent Position, Westbury Area. Good Fringe Benefits. Apply in person:
MASTER'S INC.
725 Summa Ave. Westbury L.I.

Праця близько дому
УПРАВИТЕЛЬ
З досвідом, повний час, побажане подружжя. Опіка 207 мешканевим Garden Apts. Знання пльомберки і електр. 4 кімн., удогіднення та добра платня для відп. чоловіка. Прошу тел.: (201) 487-1500.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

СУБОТА, 9-го СЕРПНЯ 1969 РОКУ

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Звичайні місячні збори Т-ва Мир 324 Відд. о год. 7-ій веч. Проситься вирівняти вкладки. І. Струк, секр.

ЧИКАГО, Ілл. Місячні збори В-ва св. ап. Петра і Павла 220 Відд. о год. 7 веч. в Союзовому домі. Проситься вирівняти вкладки. — Управа.

НЕДІЛЯ, 10-го СЕРПНЯ 1969 РОКУ

БАЛТІМОР, Мд. Місячні збори Б-ва Пресв. Тройці 320 Відд. о год. 1:30 по пол. в Укр. Гор. Клюбі при 3101 O'Donnel St. Проситься вирівняти вкладки. — Т. Хай, предс., І. Малко, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збори Т-ва Любов 45 Відд. о год. 11-1:30 по пол. в Домі Укр. Ам. Горожан, 847 Френклін вулиці. Проситься членство вибрати дивідендові чеки і вирівняти вкладки. — Управа.

ПАРМА, Огайо. Місячні збори Т-ва Сокіл 336 Відд. о год. 11-1 по пол. в залі церкви св. Йосафата, 5720 Стейт Ст. Проситься вирівняти вкладки. — Управа.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори В-ва св. Василія Великого 364 Відд. о год. 2-ій по пол. в залі церкви Пресв. Діви Марії, 105 Кінсман вулиця. — Управа.

МОНЕСЕН, Па. Місячні збори 338 Відд. о год. 1-ій по пол. в Укр. Залі на 2-ій вул. 213 Скунмекер Аве. Проситься чл. вирівняти вкладки. — Управа.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори 219 Відд. о год. 10:30 ранку в приміщенні при 675 So. 19th St. Проситься вирівняти вкладки. — Управа.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Піврічні збори Відд. 424 Пам'яті Героїв Крут о год. 12:30 по пол. в залі церкви св. Покрови, 2225 N. Masher St. Проситься чл. вирівняти залеглі вкладки. — Управа.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збирання вкладок за серпень від Т-ва Дністер 430 Відділ відбудеться: 10 серпня в Тризубі від год. 1-3 по пол.; 16-го серпня в Укр. Клюбі при 23 і Брави вул. від год. 7-9-ої веч.; 17 серпня в Укр. Клюбі, Френклін вул. від год. 11:30-1:30 по пол. Проситься чл. вибрати свої дивідендові чеки і вирівняти вкладки. — Управа.

MALE

Immediate opening
2 MECHANICS
Fully experienced in outboard and inboard. — Outboard and rigging. Starting salary $11,500. Contact:
J. W. MORETTI, INC.
Peekskill, New York 10566
Call (914) PE 9-3500

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Чи Ви вже замовили книжку „МАЄМО КАРДИНАЛА"

У цій найбільш люксусово виданій книжці утривалено словом, документом та ілюстраціями — їх 55 в тому також у природніх кольорах — одну з найсвітліших подій в історії Української Католицької Церкви: найменування Митрополита-мученика Йосифа Сліпого на Кардинала Вселенської Церкви, а прибуток з продажу цієї книжки призначений на здійснення одного з великих задумів нашого Кардинала — на заініційовану й започатковану вже будову Українського Католицького Університету в Римі.

Тираж книжки, яка появилася в українському й англійському виданнях накладом Українського Народного Союзу, обмежений і тільки негайне замовлення може Вам запевнити її висилку. Тож замовте її ще сьогодні, виповнюючи доданий до цього формуляр та пересилаючи його, разом із належитістю за замовлену книжку чи книжки й евентуальною Вашою додатковою пожертвою на фонд Університету на адресу „Свободи".

Усі замовлення на книжку, як і додаткові пожертви проголошуться на сторінках „Свободи".

SVOBODA, 81-83 Grand Street
JERSEY CITY, N. J. 07303

ДО ВИДАВНИЦТВА „СВОБОДА"

Прохаю переслати мені........ примірник........ українського і .... примірник......англомовного видання книжки „МАЄМО КАРДИНАЛА" - "Our Ukrainian Cardinal" у ціні по $5.00 за примірник, на що й залучую готівкою (чеком - поштовим переказом) суму $..........

Долучених до цього додаткових $........... прохаю переслати як мою додаткову пожертву на цілі Українського Католицького Університету в Римі.

Name: ....

Дата: .... Підпис: ....

Address: № .... Street (Avenue) ....

City .... State .... Zip code..........

У НАШІЙ КНИГАРНІ МОЖНА ЗАМОВИТИ:

1. **Леонід Полтава: АННА ЯРОСЛАВНА** — Лібретто до опери на 3 дії в 5 відслонах. Музика: **Антін Рудницький:**
2. **ПРОГРАМА** (великий формат): Історична довідка про Анну Ярославну, королеву Франції. Слово від Спонзора. Переказ сюжету опери. Біографічні дані про авторів і виконавців. Багато ілюстрацій. Сторінки для автографів.

Ціна $1.00
Замовляти — "SVOBODA"
81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

Станьте Ювілейним Членом УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ,
який 75 років забезпечує членів наймодернішими й найдешевшими грамотами забезпечуючи їх старість та майбутність їх родин.

Різне

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Ave., New York City
Tel.: 475-7430. — Висилаємо **ПАЧКИ з ОДЯГОМ І ХАРЧАМИ в УКРАЇНУ і до СССР.** Маємо до продажу обмежену кількість авт „Москвич" в ціні $2,495.00. Уряд. год.: від понед. до суб. 8:30 — 6:00 веч.
НЕДІЛІ В ЛИПНІ І СЕРПНІ ЗАКРИТО.

ПЛАВАННЯ
CYPRESS OUTDOOR
Басейн для плавання, відкритий 7 днів у тижні.
852 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y.
AP 7-0788

Розшук

САМІТНІЙ ВДОВЕЦЬ
українець, при добрім здоров'ю, 62 р., на пенсії, пошукує
САМІТНЮ ЖІНКУ
55-60 р., котра могла б зайнятися кухнею і рівнож господинею в домі, прошу писати на адресу:
Wasyl Stec
327 W. 23rd Street
Wilmington, Del. 19802

Real Estate

ВАКАЦІЇ для РОДИНИ
Колиба біля річки. Плавання, полювання та лещетарство. Три (3) умебл. апартаменти, 90 миль від Ню Йорку. $13,500. Умови.
KOPP of KERHONKSON, NY
Тел.: (914) 626-7500

Real Estate

NEW YORK STATE
ULSTER COUNTY
ELEGANT
BLUE STONE RANCH
6 rooms, all wood panelled. 2200 sq. ft. 1½ baths, garage, lovely terrace, 1000 gallon tank. 20 acres of flat land. 2400 ft frontage. Hot air heat. Asking $69.000. Excellent buy. Must see to appreciate.
Mr. Mehlinger, 914 657-2428

ДОБРЕ ЧИТАТИ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ
СОЙКА-ШТУКАРКА
РОМАНА ЗАВАДОВИЧА
Ціна — 1 долар.

Funeral Directors

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор
Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. (9)
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
4221 PARK AVENUE
BRONX, N.Y. 10457
(near E. Tremont Avenue)
Tel.: 863-2475
Директор
ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожній районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

MALE & FEMALE

Stationery Firemen
Second Class License
General Maintenance Painter
Housekeeping, Dietary
Landry Service Positions

Salem Hospital is a large friendly community hospital that offers qualified personnel, highly competitive salaries, a convenient suburban location, excellent benefits and a congenial staff.

Apply Personnel Office
Salem Hospital
81 HIGHLAND AVENUE, SALEM, MASS.
(617) 744-6000
An Equal Opportunity Employer

ТАРЗАН, Ч. 6223. Іто заприязнюється з індіянами.

Генерал Ітс скинув з повітря до кратеру країни Тарзана спадунів і машини для влаштування невеликого летовища.

Це трактори, які зрушують землю, Іто. Одна машина виконує працю багатьох вояків.

Тарзане, мені подобаються наші наваго-індіяни! Вони будуть моїми приятелями!